

Senki nem állíthatja, hogy unalmas az élet a Magyar Tolkien Társaság körül: számtalan kisebb és nagyobb esemény közül válogathatunk az év során. Ezúttal résztvevői és szervezői szemmel is összefoglaljuk az elmúlt időszakot. Milyen volt a Sindeonnal közös szervezésű gyerektábor? Hogy sikerült a nyári nagytábor és az őszi találkozó? Milyen kisebb eseményekre lehetett eljutni idén? A beszámolókból minden kiderül.

A Gyűrűk Születése – Tolkien Gyerektábor a Magyar Tolkien Társaság és a Sindeon Egyesület közös szervezésében
írta: Deák Adri (Pillangó) – vezetőszerző

A Sindeon Egyesülettel már több évvel ezelőtt felmerült egy közös tábor szervezésének ötlete. Néhány meg nem valósult kísérlet után idén úgy döntöttünk, kerüljön bármibe is, de véghez visszük a tervünket. A lelkesedés elsöprő volt, és némi bürokratikus akadály leküzdése után belevágtunk a szervezésbe.

A Sindeon Egyesület elsősorban kamaszokra specializálódott, de a közös gyerektáborra lecsökkentettük a célközönség életkorát, az MTT korábbi gyerektáboraihoz hasonlóan a 8-14 éves korosztály részvételével számoltunk. Szép számmal érkeztek a jelentkezések: ismerősök, korábbi gyerektáborosok, sindeonos gyerekek és olyanok is eljöttek, akik a Facebookon szereztek tudomást az eseményről.

Fotó: Sindeon Egyesület

A helyszín a Lósi Major volt Verőce közelében, ami minden szempontból megfelelt nekünk: gyönyörű táj, kényelmes szállás, remek hangulat – na meg kutyák, lovak, kecskék, azaz minden, ami az idilli környezethez kell. A tábor idejét a nyári szünethez időzítettük: június utolsó vasárnapjától a következő hét péntekéig tartott, így levettük egy kicsit a szülők válláról a nyári hétköznapi elhelyezés gondját, de a hétvégét már újra együtt tölthették a családok.

Fontos volt, hogy a nap szinte minden pillanatában lekössük a gyerekeket. A keretjátékban a nagytáborhoz szeretnünk volna igazodni, így szintén a Gyűrűk kovácsolása köré építettük a történetet, némi átalakítással. A keretjáték folyamatos volt, mindenki kapott karaktert és hozzá illő jelmezt. Még az étkezéseket is keretjátékos lakomákká varázsoltuk, jelmezestül, mindenestül. Ez nagy sikert aratott a gyerekek körében, akik alig tudtak kiesni a szerepükből, és végig nagyon lelkesek voltak.

A keretjátékban kihasználtuk, hogy minden karakter tünde, így minden nappal száz évet ugrottunk az időben – így tudtuk érzékeltetni a történet valódi folyását, és a jelentősebb eseményeket is mind átélhettük. A fő karaktereket a tábor szervezők alakították: volt Celebrimborunk, Galadrielünk, valamint – igen furfangosan – két szervező által megszemélyesítve Anna és Tar is.

A tábori játékban Eregion noldáiként ötszáz éven keresztül fejlesztették a gyerekek a birodalmukat, készítettek fegyvereket, vértet, építkeztek, néhányan pedig a hatalmukat gyűrűkbe kovácsolták. Az egyik délutáni kirándulás során Khazad-dúm törpjeivel kereskedtek, sőt, még egy alvó sárkány barlangjába is bemerészkedtek (egy akadálypályán keresztül) a mithrilért, ami a gyűrűkhöz kellett, közben pedig orkokkal harcoltak.

A keretjáték követte a lore-t, és bár a háborúban Annatar sikeres volt, a legfontosabbat, a Három Gyűrűt a harcot túlélő tündék kalandos úton, a Ködhegységen át eljuttatták a Bölcsékhez: Galadrielhez és Gil-galadhoz – ez az utolsó napi kirándulás során valósult meg az erdőben, innen a gyerekek már hazaindultak, a vonathoz kísértük őket.

A tábor során a kreatív tevékenységekre is nagy hangsúlyt fektettünk, így mindenki készített magának zsugorkából címert, bőrből vértet, törp táncot tanult, és egy messzi földről jött noldától a régi korok történeteit is meghallgathattuk. Mozgásként rengeteget zászlóháborúztunk, a harcot pedig a Sindeonban jól ismert gyűrűharc szimbolizálta.

A tábor összességében nagyon jól sikerült, rengeteg élménnyel mentek haza a gyerekek, úgyhogy reméljük, jövőre jöhet a folytatás!

A Gyűrűk Születése – Tolkien Gyerektábor írta: Dánffy Ábel és Dánffy Ákos – résztvevők

Ahogy vége lett az iskolának, alig vártuk, hogy mehessünk a Tolkien-táborba. Első este, mikor megérkeztünk a Lósi Majorba, nagyon kedvesen fogadtak. A környék nagyon tetszett, a környező hegyek, a sok állat, az épületek, a szénabálából épített vár mind mesébe illettek. A szállás és az ellátás kifogástalan volt.

Fotó: Sindeon Egyesület

Másnap megkezdődött a lényeg: a szerepjáték. Megérkeztünk Ost-in-Edhilbe, Eregion fővárosába. Galadriel úrnő elbúcsúzott, az új úr Celebrimbor lett. Mi, a nolda nemesek kiválasztottuk a területeinket, munkásainkat, s megtettük első lépéseinket a hatalom felé. Szövetségek kötettek, alkukat ütöttünk nyélbe, és egy merénylet is történt.

A birodalom egyre csak fejlődött, a városok virágoztak, azonban a gonosz is felütötte a fejét. A környéken orkok jelentek meg, de a hős harcosok hamar hatástalanították hordájukat.

A városba fura alakok érkeztek, akik úgy itták az alkoholos miruvort, mint mások a vizet: a törpök. A kereskedelem fellendült, de mithril nélkül nem volt az igazi. A mithrilbányák kulcsa, az ősi balta egy sárkány barlangjában hevert. A baltát sikeresen kicsempésztük a barlangból, de (az alkoholos miruvor hatására) összetűzésbe keveredtünk a környéken élő koboldokkal, úgyhogy menekülnünk kellett. A mithril segítségével erős hatalomgyűrűket kovácsoltunk.

Egyik nap megérkezett Annatar, aki nagyon kedves volt, és ajándékokat osztogatott. Cserébe arra kért, hogy gyártunk minél több gyűrűt. Újra orkok támadtak, ezúttal nagyobb és erősebb sereg. Visszavonulásra kényszerültünk, sokakat elfogtak. Este Celebrimbor elkészítette a Három Gyűrűt, összeveszett Annatarral, majd elküldte őt. Ekkor kitört a Végzet Hegye, tűzijáték formájában. Másnap a várost már ostromzár vette körül. Sauron végzett Celebrimborral, s szolgálai mindenkit elpusztítottak,

aki nem tudott elbújni, legalábbis így hitték. Ám a noldák szívósabbak, mint gondolták, így Celebrimboron kívül mind túléltek. A Három Gyűrűt sikerült megőriznünk, majd elvinnünk Galadrielhez, s végül örökre elhagytuk Középföldét.

Nagyon tetszett a történet kidolgozottsága, a jelmezek és a kellékek, a szép környezet, az esti tábortűzek, a kézműveskedés és az izgalmas játékok. Na meg Szamóca, a cuki komondor!

Reméljük, jövő nyáron is részünk lesz egy hasonló élményben!

A Gyűrű Kísértése – Tolkien Tábor írta: Madar Bálint – csapatvezető

Morgoth száműzése után Ardán béke honol, népei a jó viszony megőrzésének érdekében egy, a tündéket támogató maia közbenjárására összegyűlnek Tharbadban, hogy rendezzék nézeteltéréseiket, s találkozzanak Annatarral, az Ajándékok Urával...

Parádfürdő immáron negyedik alkalommal adott helyszínt a Tolkien-tábornak, mely keretjátékában az azt megelőző három évnél sokkal nagyobb, epikusabb magasságokba tört – a Gyűrűk elkészültek, sorsuk, mely összekapcsolódott viselőikével, Tharbadban dől el.

A táborozók hat csapatban a tündéket, embereket és Durin népét képviselve formálhatták Középfölde jövőjét jelentős, központi tolkien karakterekkel az élükön. A történet előrehaladtával nem volt hiány feszültségből, intrikából, de nem maradtak el a fennkölt pillanatok sem. A szereplők kiemelkedő játéka nagyban hozzájárult az élményhez, izgalmas volt nézni tanácskozásukat, vitáikat az esti keretjátékos sáv alatt.

Idén is, akárcsak korábban, a táborozók kreatív energiáikat a délelőttök során rendezben vezethették le. Lehetőségük nyílt a miniatúrák művészetét elsajátítani, énekelni, táncolni, a sötét oldal karaktereinek mélységeiben elmerülni, vívni... Munkájukat pedig rendi előadások formájában mutathatták be a többieknek. Nem maradhatott el a kötelező nyálcsorgatás a Szakács-cukrász rend vetítése alatt, de megnézhattuk, merre jártak a Kószák a túráikon, s hogy mire jutott a Bölcs rend a mítoszteremtéssel. Kiemelném a Játékíró rend előadását, de nem szándékozom írni róla semmit. Az MTT Youtube-csatornáján („MagyarTolkienTV”) megtaláljátok. Nézzétek meg – megéri... Ahogyan a csapatok előadásait is. Idén sem maradhattak el a humoros performanszok, de láthattunk egy igazán sötét és izgalmas darabot is Lindon népétől (mely magában foglalta a 4D élményt speciális vizuális és környezeti effektekkel).

Az idei tábor sok területen szakított tradíciókkal, ennek az egyik legszembetűnőbb példája a tábori játékban testsült meg. Idén nem a csapatok versenyeztek – a táborozók titkos céheket hoztak létre, hogy növeljék befolyásukat, s kisebb gyűrűket szerezzenek, melyekkel könnyedén befolyásolhatták a történet alakulását.

Fotó: Szalay Zsófia Diana (Szozsi)

A tábor talán legerősebb pontja a hadijáték volt. Az új koncepció alapján a táborozók egy rémálomban a sötétség által megrontott hőseikkel, csapatvezetőikkel csaptak össze. Mind a játék hangulata, mind a megvalósítás grandiózusra sikeredett, nem véletlenül érkeztek kiemelkedően pozitív visszajelzések róla. Elég csak azokra a pillanatokra gondolni, amikor a domb tetejéről megindult Sauron, vagy Annatar előlépett az álmodók közül.

A Virrasztók céhe éjszakánként a tábor elejétől kezdve kitartóan kutatott információkért, naponta újabb és újabb híreket hozott a táborozóknak. Ők voltak azok, akik először szembesültek Annatar igazi arcával.

A keretjáték leglátványosabb eseményére a kilencedik nap estéjén került sor a tűzzel övezett körtéren (köszönjük, Áron!), mely során Annatar elkészítette az Egy Gyűrűt, s valódi kilétére is fény derült: Sauron visszatért. Válaszul a népek másnap úgy határoztak, hogy felvonulnak a Sötét Úr ellen Mordor kapujánál.

Aznap este, a lakoma alatt Alew meséjéből megismerhettük döntéseink következményeit, s ezzel a keretjáték lezárult, következhetett az utolsó esti buli, melyben mindenki utoljára kiereszthette a gőzt, és mulathatott egyet a barátjaival.

Az időjárás az utolsó napon tökéletesen igazodott a hangulathoz: a szürke, esős és hideg időben, a sárban tocsogva mindenki igyekezett felülkerekedni a tizenegy napon keresztül sűrűsödő káoszon, és rendbe tenni a szálláshelyét. Majd a táborzáró beszéd és a közös fénykép után könnyekkel

küszködve búcsúztak a táborozók és szervezők egyaránt, míg a népek hosszú sora el nem kezdett szállingózni a busz felé. Jó tábor volt. Jövőre folytatjuk.

A Gyűrű Kísértése – Tolkien Tábor írta: Kovács Tünde Ágnes – résztvevő

Az idei tábor hatalmas élmény volt. Nagyon jó csapatba kerültem, amit Viki, Lili és Gery vezetett. Nekem a legnagyobb élmény a hadijáték, a rendi bemutatók és a csapatelőadások voltak. Miért pont ezek?

A hadijáték nagyon jól meg volt szervezve, izgalmasra sikerült. Az NPC-k meggyőzőek voltak, tökéletes hangulatot teremtettek a játékhoz, amihez a zene is hozzájárult. Élveztem a feladatokat (például, amikor Tucsi labdával dobált minket, vagy amikor Natinál csukott szemmel kellett végigmenni az akadálypályán). Szerintem sokkal jobb volt, mint a tavalyi, mert itt meg tudták mozgatni a kicsiket és a nagyokat egyaránt.

A rendi bemutatók szintén izgalmasra sikeredtek. Jó volt előadni a sajátunkat. Élvezet volt együtt táncolni a többiekkel. Szerencsére jól sikerült, dacára annak, hogy mikor összerakták a végét, mi nem voltunk ott Dalmával. A mestervizsgánkra vártunk, amit aztán sikeresen teljesítettünk, és egy nagyon király mesterré avatáson vehettünk részt. Természetesen a többi rend bemutatója is érdekesre sikerült, némelyik kifejezetten vicces volt. Volt, amelyiket csak figyelmesen hallgattuk, de akadt interaktív bemutató is, ebben persze lelkesen vettünk részt. Ilyen volt például a játékiró rend előadása, ami egyszerre volt vicces, kreatív, interaktív és szórakoztató. A főző rend „bemutatóját” idén is nagy figyelemmel kísértem, de ezzel valószínűleg mind így vagyunk. A kószarend tagjai szép helyeken jártak. Bár én nem szívesen gyalognék ennyit, mégis, a képeken bemutatott helyekről még én is úgy gondolom, hogy megérhette ennyit sétálni. A bemutatójukban lévő dal egyszerre volt vicces és szép.

Amit nagyon élveztem még, az a csapatelőadásunk szervezése és bemutatása, valamint a csapatfoglalkozásaink voltak. Lindonnak a saját történetét játszottuk el. Bekötötték a szemünket, bevezettek minket a fák közé, megfogtuk egymás kezét, és Lili előszeretettel locsolt minket vízzel, és tapogatta a fejünket egy sárga kesztyűvel, ami ULUNDO csápjait jelképezte. Vakon kellett megoldanunk a feladatunkat, aztán ki kellett békítenünk Ossét és Uinent. Szerencsére ez sikerült, és megszületett az a csodás dal, amire szerintem mindnyájan emlékeztek, ez a „Húzd jól, húzd meg jól!”. A csapatelőadásunk is jól sikerült véleményem szerint.

A bemutatók mellett éjszakai őrészen is részt vehettünk. Ezek igen fontos szerepet tölthettek be a keretjátékban is. Nekem az volt a kedvencem, mikor Celebimbort le kellett beszélnünk arról, hogy egy új gyűrűt kovácsoljon.

Egy szó mint száz, az idei tábor is hatalmas élményt jelentett, bár a keretjáték tavaly talán izgalmasabb, tömörebb és interaktívabb volt, de még így is ismét a nyár legjobb élményei közé tudom sorolni a tábort. És hogy miért érdemes táborba járni? Mert jók a programok és jó a közösség is. Én mindenkinek csak ajánlani tudom.

Jövő táborban találkozunk!

Őrizd a Fényt! – KÖMT

írta: Kutassy Zsófia (Idhren) – vezetőszervező

Úgy kezdődött, hogy egy ideje már nem szerveztem komolyabban, és ez jól volt így. Kisebb feladatok azért akadtak persze, és már ezek is motiváltak mindig a nagyobb felé, de végül az idei táborban sima résztvevőként töltöttem fel annyira, hogy más volumenben is gondolkozzak. Mikor kikerültek a pályázatok, csendes hangként szólalt meg bennem, hogy lassan itt az ideje... Itt az ideje a KÖMT-szervezésnek. Se csapat, se konkrét ötlet, csak egy körvonalazódó gondolat és a vágy, hogy nagyon szeretnék végre komolyabban belemerülni az egyik kedvenc rendezvényem szervezésébe. Abban biztos voltam, hogy olyanokkal akarok szervezni, akik maguktól jelentkeznek, és ugyanolyan lelkesedéssel közelednek a KÖMT-höz, ahogyan én. Ezért ugyan kicsit félve a sokféleségtől, de kiírtam a Facebookra a felhívásomat, és teljesen random módon összeállt egy remek csapat, akikkel nagyon jó volt együtt dolgozni.

Természetesen itt is előjöttek a nehézségek, például a kínézett helyszín mégsem várt vissza minket, ezért minden vezetőszervező és logisztikus rémálma következett: a helyszíneresés. Hosszas mérlegelés után döntöttünk a nyertes mellett: így lett a 2017-es KÖMT helyszíne Seregélyes. Mivel ez egy álmos kis község, és szinte semmi olyan infrastruktúrával nem rendelkezik, amit már megszokhattunk, megpróbáltuk mindezt ellensúlyozni a leutazás megkönnyítésével, illetve az étkezés és külön szállás előre leszerelésével.

Mikor elérkezett a rendezvény első napja, szervezőtársaimmal már korábban elindultunk, hogy mire az első turnus résztvevő leér, addigra előkészítsük a terepet. Még tartott a tanítás, ezért addig elintéztük az adminisztrációt, és újra magunkba szívtuk az iskola hangulatát. Látszik rajta, hogy a Seregélyesi Baptista Művészeti Iskola nem a megszokott tanintézmény – az igazgató úr minden gyereknek név

szerint köszön, a falon színes rajzok, és valahogy nagyon kedves, szeretettel teli a hangulata. Mivel egy Börtönt szeretnünk volna kialakítani az őszi találkozó helyszínének, ez komoly kihívás elé állított minket, de úgy gondolom, a dekor-team könnyedén megugrotta ezt a feladatot, és a sok önkéntes helyszíni segítő közreműködésével pár óra alatt börtöngraffitik és láncok borították a falakat.

Fotó: Peller Henriett (Sil)

Az idei KÖMT témája Angband volt, a résztvevők pedig a frissen befogott tündék, akikre vagy átalakulás, vagy halál várt – de természetesen nem hagyták magukat, ezért, amíg csak lehetett, hódoltak az addigi művészi tevékenységeiknek, hogy ne hunyjon ki bennük a fény.

Mikor elkezdődött ötkor az első műhelysáv, mi szervezők tovább rendezkedtünk, hogy az esti programra minden készen álljon. Estére terveztük a hangulat alapozását elősegítő megnyitót, ami elég intenzívre sikeredett. Utána csillagfényes álmodást láttak a „rabok”, és bál következett keringőkkel, és néhány egyéb társastáncsal.

Másnap reggel a SilBucksban reggelizhettek a résztvevők, majd a következő szabad műhelysáv következett, és míg páran körbeciciklizték a Velencei-tavat, addig a többiek bepillantást nyerhettek többek közt a maszk-mesterség, az egyiptológia, vagy a kardtánc titkaiba. Délután indultak a háromalkalmas rendek, melyek idén megint rendkívül változatosak voltak. Személy szerint egyrésztől sajnáltam, hogy idén nekem nem volt lehetőségem ezeken a kreatív foglalkozásokon részt venni, másrészt viszont, végigjárva a rendezet és műhelyeket, bizony gondban lettem volna, ha választanom kell. Mindegyik annyira friss és élvezetes volt, hogy tapasztalataim szerint (és a visszajelzések alapján) idén is remekeltek a műhelyek és rendek vezetői.

Szombat este a közösségi programokon volt a hangsúly, a társasok és a sportprogramok mellett lehetőség volt karaokézni, vagy csak simán beszélgetni is. Vasárnap folytatódtak a rendek, este pedig átvonultunk a művelődési ház színháztermébe, hogy a kreatív foglalkozások bemutatóit,

illetve az előre készült fellépőink produkcióit élvezhessük. Ezután az iskolában várt minket a hagyományos utolsó esti buli, égősorokkal, DJ-kel és kívánságblokkal.

Az utolsó nap délelőttjén, akinek kedve volt, részt vehett egy szabadulós játékban, amelyben a vállalkozó kedvű tündék elmenekülhettek Melkor börtöneiből, amennyiben különböző feladatokat teljesítettek, majd a végső harcban összemérték erejüket és ügyességüket a mélység balrogjával. Ezután még egy utolsó ebéd, majd pakolás, és meg is érkezett a közös busz a résztvevőkért.

Hétfőre elég ronda idő lett, szemerkélt az eső, mégis jókedvűen integettem a távozó „rabjaim” után. Minden felmerülő probléma és szervezési nehézség ellenére ők is vigyorogva integettek vissza, sok élménnyel gazdagodva, fáradtan, de vidáman. Nehéz szívvel búcsúztunk az iskolától, de megkönnyebbülve is, hiszen megcsináltuk: idén is egy izgalmas, remek őszi találkozó kerekedett ki a kezeink alól. Ezúton köszönöm Nekik, akiknek a lelkesedése, kitartó munkája és szakértelme nélkül, és Nektek, akiknek a türelme és vidámsága nélkül bizony nem jöhetett volna létre a rendezvény.

És ne feledjétek: őriztétek a Fényt!

Őrizd a Fényt! – KÖMT

írta: Lencse Anna – résztvevő

A 2014-es tábor óta veszek részt aktívabban MTT-s eseményeken, ettől az évtől vagyok elkötelezett KÖMT-függő is. Sajnos tavaly nem tudtam eljönni, így annál nagyobb várákózással tekintetem az eseményre. Nem kellett csalódnom.

Fotó: Kiss Renáta (Milendoria)

Már a jelentkezésnél világossá vált, hogy nem mindennapi kalandban fogunk részt venni. Ahol megfér egymás mellett a hula tánc, az IT security és a retorikai rend, a műhelyek között pedig olyanokkal találkozhatunk, mint a feminista vitakör, az egyiptológia vagy a bűnügyi profilozás, helyszínként pedig Angband börtöne szolgál, ott egy dolog biztos: unatkozni nem fogunk.

A pénteki leutazást követően elfoglaltuk, és ideiglenesen hálótermékké alakítottuk a seregélyesi iskola tantermeit. Igen, Seregélyes. Nem Zebegény. Az új helyszín jóval nagyobb és labirintusszerűbb az előző évinél, csak még hangulatosabb. A tornaterem akkora, mint egy nagyobb-fajta hangár, és akik nem a tájékozódás mesterei, azoknak bizony meggyűlt a gondjuk a hosszú, kacskaringós, szerteágazó folyosókkal. Persze, mire mi odaértünk, a hely megszűnt seregélyesi baptista iskola lenni, és átminősült valami egészen mássá: a falakról a „megszokott” MTT-s zászlók és plakátok mellett hangulatos égősorok lógtak, és az összes folyosó ki volt plakátolva kisebb-nagyobb QR-kódokkal. Én nem álltam neki beolvasgatni őket, de úgy hírlík, képeket és naplórészleteket rejtettek, még hozzá a hátborzongató fajtából. De ne rohanjunk előre! A lepakolást és a rövid „out”-os megnyitót követően elkezdődtek az első műhelyfoglalkozások.

Én a régóta vágyott jazztánc mellett döntöttem a Bélteki lányok vezetésével, akik amellet, hogy nagyon ügyesek, elég kíméletlenek is. Jól megdolgoztatták készületlen négyfős kis csapatunkat, remegő lábakkal hagytuk el a tükrös termet. Ezután egy hangulatos, sötét, izgalmas „in”-es megnyitó, majd bál következett. A négy keringőblokk között most rendhagyó módon egyéb standard és latin táncok ritmusát vehettük föl: volt cha-cha-cha, tango és swing is. A program egészen hajnal egyig eltartott, de nem hiszem, hogy bárkinek eszébe jutott volna közben egy pillanatra is, hogy fáradt. Annál inkább másnap reggel, mikor a nyolcórás ébresztő és a büfében megvásárolt ínycsiklandó reggeli (a Koppánytól már megszokott, mégis mindig újabb kellemes meglepetéseket tartogató büfének idén külön reggeli menüje volt, és sokakat láttam Estelwen fantasztikus süteményeit is majszolgatni) elfogyasztása után tizkor elkezdődött a második műhelysáv. Nekem a kardtánc rejtelmibe volt lehetőségem bepillantást nyerni, Burány Judit szakértő segítségével. Élvezetes, mozgalmas, nagy odafigyelést és koncentrációt igénylő mozgásformát ismerhettem meg, még hozzá igen jó hangulatban.

Az ebéd és a szieszta után délután négykor kezdődtek a rendi foglalkozások. Elképesztően relaxáló, ellazító és mégis kreatív elfoglaltságot nyújtott Stara tűnemezelő rendje. El sem tudok képzelni jobb lehetőséget, mint énekelgetve, jó társaságban beszélgetve-filozofálva érezni, ahogy a kezünk között a színes gyapjából lassan állatkák és ékszerek formálódnak. Este közösségi- és sportprogramokon vehettünk részt a „Szombat esti láz” keretében. Volt karaoke, társasjáték, kötetlen beszélgetés, röpi a tornateremben.

A harmadik napnak a fáradtság egy új szintjén vágtunk neki, de még így is mindenki mosolygósan és nagy kedvvel folytatta az előző nap félbehagyott rendi munkáját. Vasárnap délelőtt és délután is rendi időszáv volt, majd vacsora után egy színvonalas gálaesten vehettünk részt, ami részben egyéni produkciókból, részben pedig egy-egy rend vagy műhely előadásaiból állt. A rengeteg gyönyörű dal mellett egészen különleges táncrepertoárt is láthatunk: jazz, modern, hastánc (metál zenére!) és az MTT helyben megalakult első és egyetlen hulatánc csoportja! Ezt követően kezdetét vette a fergeteges parti. Másnap egy izgalmas „in”-es játékkal zártuk az eseményt, ami a kegyetlen fél kilences ébresztő után tizenegy környéken kezdődött, és fél egyig tartott. A tábori hadijátéknak is beillő szabadulós feladatban egy börtönszökést kellett kivitelezni, méghozzá munkacsoportokban, módszeresen megszerezve az információkat, és kialakítva a haditervet. A meglehetősen fáradtság ellenére az akció sikerrel járt, sőt, sokan kimerültségüket félretéve, önfeledten nevetgélve, piszszegve szaladgáltak a folyosón, vagy agytekervényeiket nem kímélve dolgoztak a tökéletes terven. A játék zárultával az őszi találkozót is lezártuk, majd bámulatra méltó csapatmunkával visszarendeztük az iskolát, és elindultunk haza, hogy testileg kimerülve, de lelkileg feltöltődve vágjunk neki a mindennapok bonyodalmainak.

Kisrendezvények

írta: Kaszab Zsuzsanna (Melian) – főszervező

Mindig kihangsúlyozzuk, mennyire fontos az MTT életében a közösség, a közös időtöltés: erre lehetőség van a táborokban, a tavaszi és őszi kreatív hétvégéken, a Tolkien-születésnapon. De mit csinál az MTT-s, amikor nincs se tábor, se KÖMT, se LEP, se kőszakommandós természetjárás?

2017. január 3. – Koccintás a Professzorra

Tolkien születésnapja viszonylag ritkán esik egy napra a Tolkien-születésnap nagyrendezvényünkkel. Minden évben összegyűlünk egy hangulatos kiskocsmában, és a világ Tolkien Társaságainak hagyományát követve helyi idő szerint 9-kor együtt mondunk köszöntőt a Professzorra. Igyekszünk olyan helyet keresni, ami neki is tetszene, ez az elmúlt években a Kelta Pub volt a Ferenciek terén. A rusztikus hangulatú, csupa-fa pincében már többször gyűltünk össze annyian, hogy a személyzet tagjai – akik már pontosan tudják, kik vagyunk, és miért foglaljuk le ebben a lehetetlen, szilveszter utáni időpontban a helyet – alig férték be.

Fotó: Kaszab Zsuzsanna (Melian)

2017. március 25. – A Tolkien-olvasás napja

A brit (és nemzetközi) The Tolkien Society minden évben meghirdeti a Tolkien-olvasás napja kiemelt témáját, ami ezúttal a „versek és dalok Tolkien műveiben” volt. Ennek szellemében készültünk a felolvasásra szánt szövegrészletekkel. Idén összedolgoztunk Kiss Koppány-nal és Lucával, vagyis a Paladar Lakáséterem tulajdonosaival, és náluk, jó hangulatú uzsonna keretében tartottuk meg az eseményt.

2017. április 30. – Beltaine

2003 óta töltjük a május elsejére virradó estét és éjjelt a kecske-hegyi kőfejtő katlanában. Az ünnepet a keltáktól kölcsönöztük, akik ilyenkor azt ünneplik, hogy elkezdődött az év napos fele, a fény, az érett meleg tavasz ideje. Mivel idén április 30. vasárnapra esett, még egy rövid kőszakommandós túrával is kiegészítettük a Beltaine-t, így tucatnyi ember a nyéki vadaskert környékén tett kirándulás után ért a helyszínre. A kőfejtőben lévő falat hagyományosan zöld gyertyákkal díszítjük fel, a Kecse-hegy apró fennsíkjának széléről pedig megnézzük a naplementét, verselünk, énekelünk, majd a tábortűznél elkészítjük a vacsoránkat.

2017. június 23. – Lítas és MTT-születésnap

Ezt az estét Szent Iván-éjnek és nyári napfordulónak is nevezzük. Ez is kelta ünnep, annak öröme, hogy végre itt a nyár, és tündérek járnak a közelünkben. A hagyomány szerint ezen az éjjelen akár oda is óvakodhatnak a tűzhöz, és ha nem vigyázunk, az orrunkra koppintanak! Idén is megnéztük együtt a naplementét, piros-narancs gyertyákkal díszítettük fel a falat, igyekeztünk piros gyümölcsöket, süteményeket, italokat fogyasztani. Éjfélkor a rossz szokásainktól szabadultunk meg: papírfecnikre írva a tűzbe hajigáltuk őket. Mint minden évben, a legkitartóbbakkal a napfelkeltét is megnéztük.

Idén a Magyar Tolkien Társaság születésnapját (június 16.) is ekkor ünnepeltük, megemlékeztünk az elmúlt 15 évről, felidéztek legkedvesebb régi történeteinket és dalainkat.

Fotó: Kaszab Zsuzsanna (Melian)

2017. szeptember 2. – Tolkien-megemlékezés

Tolkien halálának évfordulójáról a Társaság alapítása óta megemlékezünk.

Aznapra hűvös, esős időre való előrejelzést kaptunk, mint szeptember elején oly gyakran. Idén már éppen kezdünk késégbeesni, hová menjünk este, amikor érkezett a megmentő felajánlás: ismét Koppány, Luca és a Paladar volt a segítségünkre. A megemlékezést a nagy, kerek asztal körül ülve, gyertyafényben tartottuk, együtt emlékezve Tolkien professzorra, felidézve gondolatokat, idézeteket, verseket a múlandóságról és az el-nem-múlásról, az Örökről, a hagyományokról, az emberi és szellemi nagyságról, a hitről.

2017. szeptember 22. – Mabon, avagy őszi köszöntő piknik

Ezt az eseményt nem sikerül minden évben megrendeznünk, de az időjárás évek óta engedékeny velünk, és a hűvös szeptember végi estéket kicsit megenyhíti. A Mabon is egy régi kelta ünnep, a betakarítás, aratás ünnepe. Ezen az estén a Látó-hegy oldalában található vadregényes pihenőhelyet gyertyákkal és fényekkel díszítjük fel. A vacsora elkészítése után meséket olvasunk a tűz fényénél.

Líthas

írta: Balogh Katalin – résztvevő

Nagy szerencsémre tagja vagyok a Magyar Tolkien Társaság Kószakommandó nevű remek csapatának, akik majdnem minden héten jobbnál jobb erdei kirándulós, természetjárós, barlangban alvós vagy bármilyen más kulturális programra invitálnak.

Mindig vérzik a szívem, ha nem tudok velük tartani.

Régóta szemeztem a tábortüzes, szabad ég alatt alvós, napforduló-köszöntő eseményekkel, mint a Beltaine vagy a Líthas. Végre ebben az évben a Líthas időpontja és a várható időjárás is kedvezőnek ígért. Nosza hát, vágjunk bele! Legyőzve városi punnyadtságomat és aggodalmaimat, férjemet is bevonva a kalandba, kamasz fiunkat pedig saját baráti programján – tehát jó helyen – tudva, boldogan csomagoltam a „kellékeket”. A kószáktól eltanultam, milyen praktikus kis zöldséges „batyukat” érdemes készíteni a sütögetésre.

Magunkhoz vettük a hálósájkjainkat, az izolírokat, vizet, plusz takarót, fejlámpát, egyéb hasznos és haszontalan apróságokat, és irány bele az éjszakába, a kecske-hegyi kőfejtő hangulatos kis katlanába!

Csak este fél tizenegy felé tudtunk odaérni, de hamar megtaláltuk a helyszínt, mert Melian nagyon pontos leírást adott róla. Útközben a hosszú aszfaltos úton megláttunk két tétován sétáló lányt. Mivel mi autóval jöttünk, megálltunk mellettünk, és szinte biztosak voltunk, hogy csak a Líthasra jöhetnek, hiszen ki más mászkálna a gyengén világított úton a Hármashatár-hegy tövében éjnek évadján... Nem tévedtünk. Gyorsan beültettük a lányokat a kocsiba, és hamar odaértünk a parkolóba, ahol a teljes sötétben igyekeztünk tájékozódni. Itt szó szerint belebotlottunk Rabynékba, akik éppen motorjuk épségét vizslatták a sötétben.

Izgatottan közelítettük meg a holdvilágos réten és a kis erdei ösvényen át a katlant. Egyszer csak apró, táncoló fények tűntek fel a fák között, és a jókedvű kacagást is meghallottuk. Végre itt vagyunk! Vidám éneklés és gitárszó fogadott bennünket. Az MTT-s rendezvények sajátosságai közé tartozik, hogy mindig találkozol kedves ismerősökkel és legalább annyi, szintén kedves ismeretlennel is, akikről persze kiderül, hogy a kezdetektől fogva MTT-s őstagok.

Az este enyhe volt, sütögettünk, énekeltünk, majd egy páran úgy döntöttünk, hogy ideje nyugovóra térnünk. Befészeltük magunkat a hálósájkjainkba, álmunkat időnként halk zeneszó kísérte.

Melian gondosan beállította az ébresztést hajnali négy órára, mert a Líthason szokás, hogy hajnalban felkelünk, és megnézzük a napfelkeltét. Gyönyörű napfelkelte várt ránk a fennsíkon, megláthattuk mi is a napi csodát! Ezután már csak a rendrakás volt hátra, majd csendben magára hagytuk a kis katlant.